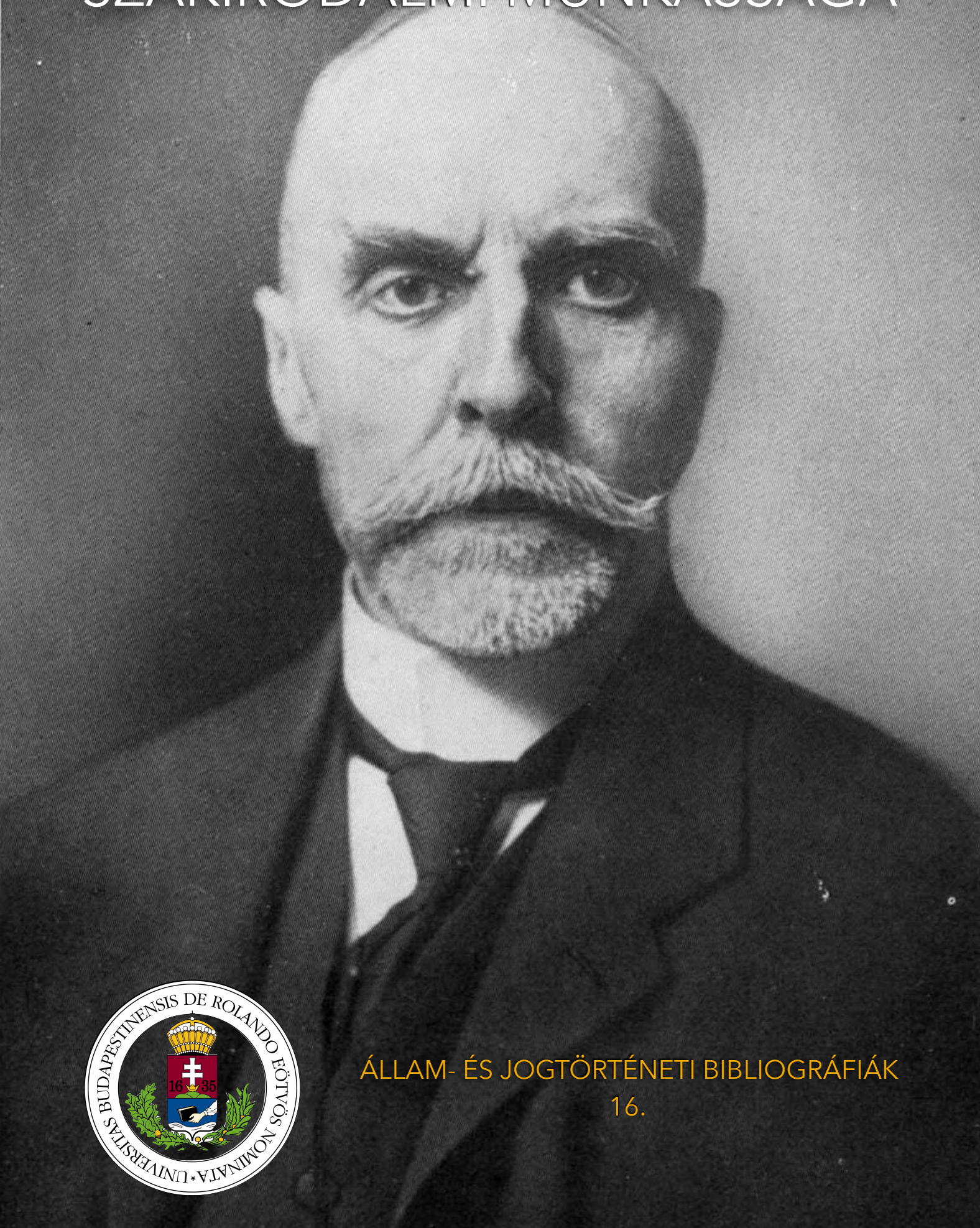

BALOGH JENŐ

SZAKIRODALMI MUNKÁSSÁGA

ÁLLAM- ÉS JOGTÖRTÉNETI BIBLIOGRÁFIÁK

16.

ÁLLAM- ÉS JOGTÖRTÉNETI BIBLIOGRÁFIÁK
16.

LOSONCZI ESZTER:

BALOGH JENŐ (1864-1953)

SZAKIRODALMI MUNKÁSSÁGA

BUDAPEST

2015

ÁLLAM- ÉS JOGTÖRTÉNETI BIBLIOGRÁFIÁK

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar
Magyar Állam- és Jogi történeti Tanszékének kiadványai

Szerkeszti: Mezey Barna

A bibliográfiát összeállította: Losonczi Eszter

© Losonczi Eszter, Mezey Barna
© ELTE Magyar Állam- és Jogi történeti Tanszék

ISSN 0231-2026

ELŐSZÓ

Tavaly volt százötven esztendeje Balogh Jenő születésének. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a Magyar Állam- és Jogtörténeti és a Büntetőjogi Tanszék, a Magyar Tudományos Akadémia Jogtörténeti Albizottsága és a Magyar Jogász Egylet 2015. november 19-én tudományos emlékülésen emlékezik meg Balogh Jenő egyetemi tanárról, akademikusról, nemzetközi hírű tudósról, akinek megadatott a lehetőség tudományos meggyőződésének jogszabályba ültetésére. A büntetőjogász professzor 1913-ban Tisza István kormányának igazságügyi minisztereként a gyakorlatban próbálhatta meg a teóriák valóra váltását: lehetőséget kapott a kor nagy reformirányzatainak jogszabályi befogadására.

A jogalkotó a második büntető novella indoklásában összefoglalta azt a tevékenységet, melynek megvalósítására többek között Balogh Jenő vállalkozott: „... ma már általánosan elismerést nyert, hogy egyfelől az említett alapelvvel szemben helyet kell engedni a gyermekek és fiatalok megmentésének (nevelő intézkedésekkel), az először megtévedt emberek tekintetében a megbocsátásnak (feltételes elítélés), a közveszélyes munkakerülők csavargók munkára kényszerítésének s munkára oktatásuk lehetőségének (dologház), másfelől, hogy feltétlenül meg kell védeni a társadalmat a megrögzött büntetettekkel szemben (szigorított dologház)”. Csupa olyan jogintézmény, melynek létét, szabályozását, törvénybe iktatását végső soron Balogh miniszternek köszönheti a magyar jogtudomány és a joggyakorlat.

Többek között a fiatalok és az alkalmi bűnelkövetőkről szóló I. büntetőnovella, a közveszélyes munkakerülők ellenében elfogadott ún. dologházi törvény, a sajtótörvény, a fiatalok bíróságáról szóló törvény, a törvényhatósági választásokról szóló törvény, az esküdtszékek hatáskörének korlátozását szabályozó törvények is az ő nevéhez fűződnek. Több mint négyesztendő igazságügy-minisztersége idején a magyar törvényhozás intenzív szakaszba lépett, különös tekintettel a büntető jogszabályok terebélyezésére.

A törvényhozói dinamizmus persze nem csupán személyes motívumok eredménye volt, hanem bizonyos, a századfordulón fókuszba gyűlő tendenciák következménye is, melyek között éppen úgy jelen volt a bűnözés növekedése és struktúraváltozása, mint az elméleti büntetőjog forrongása, új reformirányzatok megjelenése. Ebben a folyamatban óriási szerepet játszott a társadalomtudományi rangot szerző kriminológia, melynek képviselői a büntetőjog filozófiáját alapvetően átalakító téziseket terjesztettek a szakmai közvélemény elé.

Ezek egyike volt a bűnelkövetők osztályozása, melynek központi vezérlő jelszava lett az individualizáció. Az egyéniesítés illusztrálására senki sem mulasztotta el meghivatkozni Arisztotelészt, aki szerint „a nem egyenlőkkel egyenlően elbánni a legnagyobb igazságtalanság”. Ennek a tételnek általánosan elfogadottá válása a klasszikus büntetőjogi iskola legfőbb oszlopát döntötte ki, mely a végletekig feszített garanciális rendszerében az egyenlőségnek kitüntetett szerepet biztosított. Ezzel, a tudomány által tettbüntetőjoginak nevezett felfogással szemben fogalmazták meg a tettesbüntetőjogi irányzatok képviselői a bűnelkövetők „egyenlőtlenségét”, azaz a szocializációs folyamat és a biológiai-antropológiai adottságok meghatározta különbözőségek jelentőségét.

Többek között ez tette lehetővé annak felismerését, hogy a bűnözés bővülésének bár lényeges eleme a bűnisméltés, de nem kezelhető kizárólag a visszaesés elleni harccal. Előbb a visszaesés problémája irányította a figyelmet a megelőzésre, utóbb azonban a megelőzés egyre nagyobb szerepet követelt magának, s részben már nembüntetőjogi eszközöket is igényelt, részben pedig a büntetőjogi eszköztáron is módosított. A közel fél évszázadon át folytatott polémia eredményeképpen többé-kevésbé egyöntetű álláspont alakult ki a büntető tudományosságban a különféle bűnelkövetői csoportok összetételét és elkülönítését illetően, kevésbé a csoportok „kezelésének” technikájára vonatkozóan.

A konszenzus legelőbb a fiatalkorúak tekintetében alakult ki. A statisztikailag rögzített tények egyértelműsítették, hogy a fiatalkorúak utánpótlás-funkciója a megelőzés reflektorfénybe állítása okán kiemelkedő jelentőségű lett. Ennek gátat vetni: a bűnözés volumenének csökkenését jelenthette. Emellett az orvostudomány és a pszichológia korszerű tapasztalatai igazolták a fiatalkorúak életkorból adódó könnyebb befolyásolásának esélyét, mely egyfelől veszélyeztetettségükre hívta fel a figyelmet, másfelől a javíthatóságukba és nevelhetőségükbe vetett hitet erősítette. Ezek a szempontok megkérdőjelezhetetlenül indokolták e csoport külön kezelését, sok egyéb mellett a speciális büntető jogkövetkezmények intézményesítését. A fiatalkorú bűnelkövetőkkel szemben olyan szankciók alkalmazását látták indokoltnak, mely a korrekció lehetőségét biztosította számukra.

Viszonylag hamar egyezsége jutott a büntető tudomány az ún. alkalmi bűnözőkkel kapcsolatban is. Az alkalmi bűnözők körének speciális kezelését az a könnyen belátható körülmény is indokolta, hogy cselekményük súlya a nagy többséget illetően enyhe, veszélyességük jelentéktelen. Sem életvitelük, sem erkölcsi állapotuk nem jelzett újabb elkövetési esélyt, indíttatásuk alkalmi volt. Ahogy Finkey Ferenc fogalmazott, az enyhe (vagy alkalmi) büntetéseket (a felindulásból, menthető okból vagy gondatlanul bűnözők) ugyan teljes beszámítási képességgel rendelkeznek, bűnösségük foka azonban különlegesen alacsony. E csoport nem

rendelkezik antiszociális hajlammal, így a javítás és nevelés kevésbé játszik szerepet befolyásolásukban; az állami helytelenítés, a megtorlás érzékeltetése lehet az az út, mely megfontolásra készíti, visszatarthatja őket újabb bűnelkövetéstől. Az ő esetükben súlyos büntetés kiszabása feltehetően céltalan és értelmetlen.

Abban sem volt vita, hogy az abnormális elkövetők ellenében, miként a serdületlen gyermekek vonatkozásában értelmezhetetlenek és eszköztelenek a hagyományos büntetési célok, kizárólag javítás-nevelés és gyógykezelés vehető náluk számításba. A büntetőjogi tudományosság világosan elkülönítette hát a bűnözők büntetendő csoportjától vagyis a beszámíthatóság kritériumainak megfelelők osztályától a beszámítási képességgel nem rendelkező gyermekek és betegségekre visszavezethető okokból bünt elkövetettek kategóriáját.

A kategorizálás lehetővé tette a válaszok közötti differenciálást. Az első büntető novellában felbukkanó új intézmények, illetve a hagyományos eszközök visszafogott alkalmazása (próbára bocsátás, dorgálás, javítónevelés, a büntetés feltételes felfüggesztése, rövid tartamú szabadságvesztés, magánelzárás, fogház vagy államfogház fokozat alkalmazása) a kontinentális (sőt angolszász) mintának megfelelő, kiváló adaptáció a büntető politika megújulását és a jogalkotás aktivizálódását jelezte.

Az alkalmi, a fiatalkorú, az abnormális bűnözők ellen hatékonynak bizonyuló eszközök azonban nem nyújtottak védelmet a megrögzött, szokásszerű recidív bűnösök ellen. Rövid időn belül bebizonyosodott, hogy a bűnelkövetők nagy csoportja érzéketlen az új intézményekre, s nagy részük életmódja okán is érdektelen az új megoldásokban. Ez, a büntethető bűnelkövetők osztályának túlsó peremén egzisztáló csoport a büntetőjogász szakemberek szerint úgyszintén külön elbánást igényelt. A bizonyítottan antiszociális bűnözők körével, az ún. megrögzött büntetésekkel szemben a nevelés meglehetősen kis súlyt képvisel a büntetési célok között, esetükben a megtörés és az elkülönítés, a társadalomból kizárás (s így a társadalom relatív védelmezése) lehet a büntetőjogi válasz alapja.

Balogh Jenőt a körülmények szerencsés összejátszása mellett imponáló tudományos tevékenysége, praxis iránti érzékenysége valamint társadalmi érzékenysége kétség kívül a legalkalmasabbak közé emelte a nagy kihívások kezelésében, a reformválaszok összefoglalásában. Bár nem volt kriminológus, de jó érzékkel fordult az ide vágó kutatások felé, használta a büntető statisztikát, dolgozta műveibe a vizsgálati eredményeket. Értekezett a fiatalkorúak pszichológiájáról, a nyomor és a kriminalitás kölcsönhatásáról, a társadalmi környezet befolyásáról, a szociális tényezők meghatározó voltáról. Majd mindezt

követően tapasztalati jogszabályi keretek közé illesztette, s mint igazságügyi miniszter alapjaiban változtatta meg a magyar büntetőjogot.

Ha valaki a klasszikus büntetőjogi iskola kritikájára, a reformirányzatok tartalmára és hazai elemeire kíváncsi, aligha tehet jobbat, mint kézbe veszi Balogh tanulmányait, esszéit és monográfiáit. Ezt kívánja segíteni a Magyar Állam-és Jogtörténeti tanszék, amikor életre keltve a Jogtörténeti bibliográfiák sorozatot, következő füzetként Balogh Jenő műveinek lajstromát teszi közzé. Nem állíthatjuk, hogy Balogh tudományosságának korábban senki sem állított még emléket (mint Schwarzs Gusztáv 1910-ben, Kónya Sándor 1930-ban vagy Kutrucz Katalin 1988-ban), mégsem hisszük haszontalannak publikálni az eddig ismert legteljesebb Balogh Jenő bibliográfiát.

Mezey Barna

Balogh Jenő

(1864 – 1953)

A jog- és az államtudományok doktora, jogtudós, vallás- és közoktatásügyi politikai államtitkár, igazságügyminiszter, egyetemi tanár, több egyetem tiszteletbeli doktora. A Magyar Jogászegylet, a Magyar Pedagógiai Társaság, a Budapesti Pszichológiai Társaság, a Magyar Nyelvtudományi Társaság, a Magyar Néprajzi Társaság, a Magyar Statisztikai Társaság tagja, a Szerződési Jog Szakértő Bizottságának elnöke, a Magyar Nemzeti Múzeum szakértő tanácstagja, a Magyar Protestáns Irodalmi Társaság választmányi tagja. A MTA tagja, majd főtitkára, később pedig másodelnöke. A dunántúli református egyházkerület főgondnoka, majd az egyetemes református konvent világi elnöke.

Balogh Jenő 1864. május 14-én született a Veszprém megyei Devecseren kisnemesi szülők gyermekeként. Édesapja, Balogh Gábor szintén jogi akadémiát végzett, írnokként részt vett az 1847-48. évi országgyűlésen, majd az 1848/49-es szabadságharcban Aulich és Klapka hadtestében harcolt önkéntesként. Apjának a szabadságeszmék iránti elkötelezettsége, Deák Ferénchez való kötődése, valamint a puritán keresztény értékeket képviselő családi miliő – ahogy ezt Balogh Jenő az Akadémiához 1920-ban beadott életrajzában leírja – nagy hatást gyakorolt a világnézetére és szakmai tevékenységére. Feltehetően ezeknek volt tulajdonítható az az „erős magyar nemzeti érzés”, amely a későbbiek során komoly befolyással bírt a politikai és a szakmai pályafutására. Viszont e hatásoknak köszönhető az is, hogy sosem elégedett meg pusztán a tudományos nézeteinek kifejtésével, hanem adott esetben - akár személyes anyagi áldozatot is vállalva - mindent megtett azok gyakorlati érvényesüléséért.

Az elemi iskola első osztályának ismereteit magántanulóként, a szülői házban sajátította el. Nyolc éves korától kezdve két éven át a pápai református gimnáziumban végezte a tanulmányait, majd ezt követően 1874-től a győri Szent Benedek rendi gimnáziumban tanult, ahol 1880-ban sikeres érettségi vizsgát tett.

A jogi tanulmányait a győri jogi akadémián, a budapesti egyetemen, illetve 1885–86. között a berlini egyetemen végezte. A kor szokásának megfelelően - a magyarok kívül - négy nyelven beszélt. 1887-ben Budapesten jogtudományi és államtudományi doktori oklevelet szerzett.

1887-től Budapesten ítéltáblai segédfogalmazóként dolgozott, 1891-től az Igazságügyi Minisztérium törvény-előkészítő osztályán titkár, később osztálytanácsos, majd 1897–1900 között ítéltáblai bíró volt. A törvény-előkészítő

munkája során többek között átdolgozta a bűnvádi perrendtartás 1888-as Fabiny-féle javaslatát, amelyet végül Balogh Jenő szövegezésével fogadtak el, valamint az indokolás jelentős részét is ő készítette.

1888-ban büntetőjogból magántanári képesítés szervett, majd ezt követően a budapesti tudományegyetemen a büntetőjog és a büntetőeljárás magántanára lett. 1900-tól 1910-ig az anyagi és az alaki büntetőjog rendes tanára, 1903–1904-ben a jogi kar dékánjává, valamint a debreceni és a kolozsvári egyetem tiszteletbeli doktorává választották. Az egyetemi oktatói munkájának megkezdését követően egyre nagyobb figyelmet szentelt a kriminológiai kérdések vizsgálatára, a börtönügyre, a bűncselekmények megelőzésére, valamint a visszaesés témakörére. A büntetőjog kodifikálásában tanárként is részt vett: ő kezdeményezte az 1908. évi büntetőnovellát, amely javaslat fő célját a fiatalkorúak büntetőjogának reformja képezte.

Tudományos műveinek döntő többsége az 1910-es évekig, azaz a politikai pályára lépésének kezdetéig született. Munkái közül különös jelentőséggel bírnak a fiatalkorúakkal kapcsolatos művei, amelyek keretében foglalkozott a prevenció kérdésével, a bűncselekmények elkövetésének okaival, illetve azok feltárásával és elhárításával. Az álláspontja szerint a nyomor, a szegénység, az éhínség, a rossz gazdasági helyzet a gazdasági egyenlőtlenségek és a bűnözés alakulása között szoros kapcsolat áll fenn. A fiatalkori bűnözés kialakulására szintén negatív hatást gyakorolnak a nagyvárosok túlszűfolt munkáslakásai, ahol különböző családok élnek szorosan összezárván, és a züllött gyerekek magatartása követendő példa lehet a hasonló korú társaik számára.

1910 novemberében a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium politikai államtitkárává nevezték ki, valamint ebben az évben a marosújvári választókerület nemzeti munkáspárti programmal országgyűlési képviselőnek választotta. 1927-től a Református Konvent világi elnöke – e tisztség révén 1944-ig a felsőház tagja. Az ő érdeme az 1911. évi 12800. számú kultuszminiszteri rendelet, amely elismerte a büntető perjogi tudomány önállóságát. Ennek az eredményeképpen vált a büntető perjog az ország összes jogi egyetemén és jogakadémián kötelezően oktatott főkéllégiummá és alapvizsga tárggyá.

1913. január 4-én kinevezték igazságügy-miniszternek, amely tisztséget 1917. június 15-ig viselte. Az ő nevéhez köthető a háborút közvetlenül megelőző büntetőjogi törvényalkotás; részt vett a királyság védelméről szóló törvény és az 1914. évi sajtótörvény megalkotásában. Miniszterségének időszakában valósult meg a fiatalkorúakkal kapcsolatos büntetőjogszabályok reformja és a fiatalkorúak büntetőbíráóságának a létrehozása. A törvény szellemiségéből adódóan a fiatalkorú-

akkal kapcsolatos ítélkezés alapgondolatává a nevelés és a megelőzés vált. Balogh Jenő a fiatalkorúakkal szemben a rövidtartamú, határozott idejű szabadságvesztés helyett a hosszabb tartamú, vagy határozatlan idejű szabadságvesztés kiszabását tartotta célszerűnek, mert szerinte a büntetés nevelő jellege csak abban az esetben tud érvényre jutni, ha az hosszabb ideig tart.

Számos fontos jogszabály, többek között a büntetés feltételes felfüggesztésére, a börtönügyi igazgatási reformokra, a próbára bocsátásra és a képviselőházi bíraskodásra vonatkozó törvények meghozatalát kezdeményezte.

Tisza István bukását követően visszavonult a politikai élettől, és ettől kezdve a munkásságát a tudományoknak szentelte. 1919-ben a bűnügyi embertannal összefüggő kérdések minél alaposabb tanulmányozása érdekében beiratkozott az orvosi egyetemre, ahol két félévet el is végzett.

A Magyar Tudományos Akadémiának 1901-től levelező, 1912-től rendes tagja, 1920 és 1935 között az MTA főtitkára, 1940-től 1943-ig pedig az akadémia másodelnöke. Az akadémiai székfoglaló beszéde „A kriminológia hatása az ítélkezésre” címet viselte. Az MTA főtitkáráként jelentős érdeme volt az intézmény anyagi helyzetének rendbetétele. Az 1920-as években határozottan fellépett az Akadémián is megjelenő szélsőjobbboldali-antiszemita irányzat ellen.

Lelkes híve, képviselője és motorja volt a patronázs mozgalomnak. Ennek ékes bizonyítékául szolgál a saját vagyonából 1909-ben Dunaalmásin létrehozott szeretetház. A gyermekmenhelyek, szeretetházak létesítésére magánadományok mellett a központi állami intézkedések bevezetését is szorgalmazta. Sürgető feladatnak tekintette a közjótékonyság és a szegényügy szabályozását, a betegsegélyezést, a munkásbiztosítást.

Balogh Jenő a tudományos és a politikai tevékenysége mellett egyházi területen is kiemelkedő munkát végzett: 1917-től a református egyház zsinatának tagja, 1921-től haláláig a dunántúli egyházkerület főgondnoka és az egyetemes konvent tagja volt. 1928 és 1933 között a zsinat világi alelnöke, 1933-tól 1951-ig a zsinat világi elnöke, majd 1951-től haláláig ismét a zsinat világi alelnöke. Több gyülekezetben működött presbiterként és aktív szerepet vállalt az egyház szeretetszolgálatának irányításában is.

1953. február 15-én, Budapesten hunyt el. A farkasréti temetőben vettek tőle búcsút, majd - kívánságának megfelelően - Győr-Moson-Sopron megyében, Bönyréthalapán helyezték végső nyugalomra.

1884

A bűnfolytatás kérdése váltóhamisítás esetén. Büntető Jog Tára, 1884. VIII. köt. 21. szám, 321-325. o.

Adalékok a betörés vagy bemászás által s a hamis kulcs használatával elkövetett lopás fogalmához. Jogtudományi Közlöny, 1884. 19. évf. 49. szám, 389-390. o.

1885

A bűnfolytatás kérdése lopás büntette esetén. Egységes elhatározás. Büntető Jog Tára, 1885. IX. köt. 4. szám, 56-58. o.

A bűnügyi védelem kérdéséhez. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 7. szám, 52-54. o.

Adalékok a B.T.K. 335.§-ának magyarázatához. Büntető Jog Tára, 1885. X. köt. 13. szám, 193-198. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana I. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 30. szám, 234-236. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana II. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 31. szám, 244-246. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana III. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 32. szám, 252-254. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana IV. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 33. szám, 258-259. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana V. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 35. szám, 273-275. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana VI. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 38. szám, 300-301. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana VII. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 39. szám, 307-308. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana VIII. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 41. szám, 324-325. o.

A folytonos és folytatólagos bűncselekmények tana IX. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 43. szám, 338-339. o.

A részesség jelentősége a büntetőjogban. Büntető Jog Tára, 1885. X. köt. 24. szám, 370-376. o.

Az országos ügyvédi értekezéslet. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 34. szám, 265-268. o.

Folytatott büntett megállapítása a cél egységénél fogva; anyagi halmazat a sértett jogtárgy különbözősége alapján; köz- és magánokirathamisítás kísérlete és befejezése; hivatali sikkasztás; csalás. Büntető Jog Tára, 1885. X. köt. 25. szám, 387-390. o.

Részesség a rablásnak tekintendő lopásban; folytatólagos lopás, midőn másodizben a lopás véghezvitele végett erőszak használtatott. Büntető Jog Tára, 1885. X. köt. 20. szám, 305-307. o.

Schnierer Aladár: A büntettekről és vétségekről szóló magyar büntető-törvény magyarázata. Jogtudományi Közlöny, 1885. 20. évf. 42. szám, 333-334. o.

Visszaesésben elkövetett többrendbeli 50 frton alóli lopás minősítése. Büntető Jog Tára, 1885. IX. köt. 17. szám, 266-269. o.

1886

Adalékok a magyar bünvádi eljárás fejlődéséhez. IX. Előadó és végtárgyalási elnök. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 16. szám, 134. o.

Adalékok a magyar bünvádi eljárás fejlődéséhez. XV. A bűnügyi védelem reformja. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 20. szám, 165-166. o.

Adalékok a magyar bünvádi eljárás fejlődéséhez. XXIV. A folytatólagos végtárgyalásokról. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 33. szám, 270-272. o.

Adalékok a magyar bünvádi eljárás fejlődéséhez. XXVII. Bűnügyi elővizsgálataink hiányairól. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 37. szám, 302-303. o.

A delictum collectivum és a szokásszerű és üzletszerű bűncselekmények tana. Magyar Jogászegyleti Értekezések, 1886. 3. köt. 3. füzet, 93 o.

A K.B.T.K. 84. §-ához. Büntető Jog Tára, 1886. XI. köt. 3. szám, 37-39. o.

A kir. Curiának 60. számú büntetőjogi döntvényéhez. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 18. szám, 273-277. o.

A szolga, a ki szolgálatából való kilépése alkalmával magával viszi a kapott ruhát, mit követ el? Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 12. szám, 183-184. o.

A tettes cselédi minőségének befolyása a házi lopásban résztvevő nemcseléd tettestárs büntetendőségére. Büntető Jog Tára, 1886. XI. köt. 10. szám, 155-157. o.

A visszaesésről I. Magyar Igazságügy, 1886. XXVI. köt. 17-25. o.

A visszaesésről II. Magyar Igazságügy, 1886. XXVI. köt. 99-108. o.

Beccaria. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 41. szám, 330-331. o.

Becsületsértés, személyes szabadság megsértése vagy zsarolás. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 8. szám, 116-119. o.

Bűnügyi ítéletek kritikai fejtegetése. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 46. szám, 374-375. o.

Eljárási reformok. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 44. szám, 353-354. o.

Fekete Ödön: A büntető eljárás kézikönyve. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 26. szám, 210. o.

Fiatalkorú jogásznemzedékünk gyakorlati kiképzésének kérdéséhez. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 29. szám, 234-236. o.

Gesetz betreffend die Unterbringung verwahrloster Kinder vom 13. März 1878. nebst den abändernden Gesetzen vom 27. März 1881. und 23. Juni 1884. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 49. szám, 395-396. o.

Hamis nyugtatványozással ellátott számla alapján felvett pénz jogtalan eltulajdonítása. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 15. szám, 229-230. o.

Idegen ingó és ingatlanok vagyon rongálása egy akaratelhatározással. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 21. szám, 334-336. o.

Illés Károly: Az okirathamisítás büntethetőségének határai. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 43. szám, 347-348. o.

Karl Binding: Handbuch des Strafrechts. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 14. szám, 114-115. o.

Karl Binding: Handbuch des Strafrechts. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 15. szám, 124-125. o.

Karl Seefeld: Das Protokoll im österreichischen Strafprocesse. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 39. szám, 316-317. o.

Közhivatalnok-e a vasuti pénztárnok? Sikkasztás és okirathamisítás halmazata. Folytatólagos sikkasztás. Jogtudományi Közlöny, 1886. 21. évf. 46. szám, 374-375. o.

Magánlak sértés és könnyű testi sértés vétsége. Ki van jogositva az indítvány megtételére magánlak megsértése esetén? Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 16. szám, 248-249. o.

Okiratok jogtalan eltulajdonításának minősítése. Büntető Jog Tára, 1886. XI. köt. 21. szám, 325-329. o.

Szándék és gondatlanság a testi sértésnél; csősz által elvett zálog azonnali visszavétele. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 22. szám, 337-338. o.

Szándékos emberölés kísérlete és az ez által okozott súlyos testi sértés halmazata. Jogos önvédelem. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 9. szám, 140-141. o.

Szándékos emberölés kísérlete és veszélyes fenyegetés közötti különbség. Büntető Jog Tára, 1886. XII. köt. 13. szám, 201-202. o.

1887

A bizományosnak, a megtartási joggal birónak és a kézi zálogbirtokosnak büntetőjogi felelőssége a birtokukban levő dolgokra nézve a tulajdonossal szemben. Büntető Jog Tára, 1887. XIV. köt. 18. szám, 276-283. o.

Adalékok a magyar bünvádi eljárás fejlődéséhez. XXXII. Bünvádi eljárásunk lassúsága. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 15. szám, 118-119. o.

A fenyegető zárlat jogi természete, elrendelése és hatálya. Büntető Jog Tára, 1887. XIV. köt. 11. szám, 169-171. o.

A sértett fél és magánvádló jogai és kötelességei. Sértett fél és magánvádló. Subsidiarius és konkurrens magánvád Büntető Jog Tára, 1887. XIV. köt. 11. szám, 100-105. o.

A sértett fél indítványára büntetendő cselekmények felállításának indoka. Magyar Igazságügy, 1887. 27. köt. 409-417. o.

A sértett fél jogköre a büntetőjogban. Budapest, 1887. Pallas Nyomda, 546 o.

A sértett fél jogköre a hivatalból üldözendő bűncselekmények miatt indított büntetőeljárásban; tettestársaság a gyilkosságban. Büntető Jog Tára, 1887. XIV. köt. 9. szám, 141-142. o.

Az indítványozási jog feletti rendelkezésre jogosított személyek. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 17. szám, 133-134. o.

Börtönügy. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 47.szám, 369-372. o.

Büntető eljárási irodalmunk újabb termékeiről. Magyar Igazságügy, 1887. 28. köt. 157-168. o.

Das Strafprozessrecht Betgiens. Eine Codificationsstudie auf Grund der veröffentlichten vorbereitenden Arbeiten zur Herstellung einer neuen belgischen Strafprozessordnung von Dr. S. MAYER. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 5. szám, 36-37. o.

Fellökés és a kövezetre esés folytán beállott halált okozott testi sértés minősítése. Büntető Jog Tára, 1887. XIII. köt. 9. szám, 133-134. o.

Illés Károly: A bűnhalmazat, különös tekintettel a magyar büntető törvénykönyv 95. §-ára, s a csalás s okirathamisítás eseterire. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 27. szám, 210-211. o.

Illés Károly: A büntettekéről, vétségekről és kihágásokról szóló magyar büntetőtörvénykönyvek magyarázata. Jogtudományi Közlöny, 1887. 22. évf. 4. szám, 29. o.

Képezhetik-e okiratok lopás tárgyát? Büntető Jog Tára, 1887. XIII. köt. 10. szám, 147-149. o.

Magzatelhajtás, midőn ennek folytán az anya is meghalt; tettesség és részesség e büntetben; kuruzslás. Büntető Jog Tára, 1887. XIII. köt. 2. szám, 20-23. o.

Másra kiszabott szabadságvesztés kiállása. Büntető Jog Tára, 1887. XIII. köt. 11. szám, 169-172 o.

Megfertőztetés. Nemi közösülés befejezése; nemi közösülés közben okozott súlyos testi sértés; az árva sértett nagybátyja által tett indítvány joghatálya, midőn a nagyatyja azt később jóváhagyja. Büntető Jog Tára, 1887. XIII. köt. 13. szám, 201-202. o.

Párhuzam a kir. ügyészség vádlási jogának és a sértett fél indítványozási jogának jogi természete között. Büntető Jog Tára, 1887. XIV. köt. 12. szám, 188-191. o.

1888

A cseléd által gazdája ellen elkövetett lopások egy vagy több büntetendő cselekmény tényálladékát állapítják-e meg? (Adalék a folytatólagos büntett fogalmához.) Büntető Jog Tára, 1888. XV. köt. 20. szám, 308-311. o.

Börtönügyi irodalmunk újabb termékeiről. Magyar Igazságügy, 1888. 30. köt. 390-396. o.

Börtönügyi viszonyaink reformjához. Magyar Jogászegyleti Értekezések 39. kötet, Budapest, 1888. Franklin Nyomda, 110 o.

Fegyházaink építkezési viszonyai és az ezekből eredő veszélyek. Jogtudományi Közlöny, 1888. 23. évf. 37. szám, 301-302. o.

Feljelentéssel való fenyegetés mint a Zsarolás constitutív eleme. Büntető Jog Tára, 1888. XVII. köt. 11. szám, 171-175. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról. Büntető Jog Tára, 1888. XVII. köt. 13. szám, 193-198. o.

Néhány szó az alcoholismus terjedésének meggátlásáról. Jogtudományi Közlöny, 1888. 23. évf. 9. szám, 77-78. o.

1889

Börtönügyi irodalmunk két újabb terméke. Magyar Igazságügy, 1889. 31. köt. 348-359. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról I. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 14. szám, 211-216. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról II. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 7. szám, 258-264. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról III. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 18. szám, 273-279. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról IV. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 21. szám, 321-326. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról V. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 22. szám, 337-344. o.

Közlemények a magyar bünvádi eljárás legújabb törvényjavaslatáról VI. Büntető Jog Tára, 1889. XVII. köt. 23. szám, 353-359. o.

A B.T.K. 270. és 271. §§-ai értelmében hivatalból üldözendő becsületsértés vagy rágalmazás esetén a B.T.K. 112. §-ában meghatározott határidőn túl is tehet a kir. ügyész indítványt. Büntető Jog Tára, 1890. XXI. köt. 12. szám, 179-181. o.

A sértett fél és a károsított magánvádlói jogkörének kifejlődése bünvádi eljárási gyakorlatunkban. Büntető Jog Tára, 1890. XXI. köt. 18. szám, 273-277. o.

Az indítványozásra jogosított sértett fél megjelenési kötelezettsége a főtárgyaláson és igazolatlan elmaradásának jogi következményei. Büntető Jog Tára, 1890. XXII. köt. 24. szám, 369-374. o.

Dr. Fayer László, Kelemen Mór, Dr. Balogh Jenő, Székács Ferencz, dr. Illés Károly, dr. Székely Ferencz: Büntetési és börtönrendszerünk reformja – A Magyar Jogászegylet Börtönügyi Bizottságában 1889. április 27-től május 15-ig lefolyt vita. Magyar Jogászegyleti Értekezések, 1891. 11. évf. 19-24. o. és 41-46. o.

1892

A kir. ügyészség fellebbezési joga a sértett fél indítványára és magánvádra üldözendő bűncselekmények eseteiben. Büntető Jog Tára, 1892. XXIV. köt. 7. szám, 97-107. o.

1894

Adalékok a felhatalmazásra üldözendő bűncselekmények tanához. Különbségek a "felhatalmazás", a sértett fél „indítványa” és a magánvád közt. A sértett fél megszüntetést kérő nyilatkozatának van-e hatálya a felhatalmazás alapján indított bünvádi eljárás folytatására? Büntető Jog Tára, 1893. XXVII. köt. 11. szám, 161-167. o.

1895

A bünvádi eljárás ujrafelvételének, valamint az ártatlanul letartóztatottak illetőleg elítéltek kártalanításának kérdéséhez I. Jogtudományi Közlöny, 1895. 30. évf. 3. szám, 18-20. o.

A bünvádi eljárás ujrafelvételének, valamint az ártatlanul letartóztatottak illetőleg elítéltek kártalanításának kérdéséhez II. Jogtudományi Közlöny, 1895. 30. évf. 4. szám, 26-27. o.

A bünvádi eljárás ujrafelvételének, valamint az ártatlanul letartóztatottak illetőleg elítéltek kártalanításának kérdéséhez III. Jogtudományi Közlöny, 1895. 30. évf. 6. szám, 42-43. o.

A bünvádi eljárás ujrafelvételének, valamint az ártatlanul letartóztatottak illetőleg elítéltek kártalanításának kérdéséhez IV. Jogtudományi Közlöny, 1895. 30. évf. 8. szám, 58-60. o.

1898

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bünvádi perrendtartás magyarázata 1. kötet. Budapest, 1909. Grill Nyomda, 587 o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bünvádi perrendtartás magyarázata 2. kötet. Budapest, 1909. Grill Nyomda, 263 o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bünvádi perrendtartás magyarázata 3. kötet. Budapest, 1909. Grill Nyomda, 539 o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bünvádi perrendtartás magyarázata 4. kötet. Budapest, 1909. Grill Nyomda, 406 o.

Adalékok az uj bünvádi perrendtartás magyarázatához. VI. Az elkövetési hely illetékességének elve bünvádi perrendtartásunk szerint. Jogtudományi Közlöny, 1898. 33. évf. 15. szám, 113-116. o.

A nemzetközi büntetőügyi egyesület budapesti naggyűléséhez. Jogtudományi Közlöny, 1899. 34. évf. 35. szám, 241-243. o.

Schedius Lajos. Jogtudományi Közlöny, 1898. 33. évf. 40. szám, 283. o.

1900

Büntetőtörvényeink módosításához I. Huszadik Század, 1900. I. évf. 10. füzet, 243-255. o.

Büntetőtörvényeink módosításához II. Huszadik Század, 1900. I. évf. 11. füzet, 330-346. o.

Küzdelem a hivatásszerű büntettes osztályokkal szemben. Jogtudományi Közlöny, 1900. 35. évf. 52. szám, 377-378. o.

1901

A büntetőjog új feladatai és az ezekből szakférfiakra váró köteleességek. Kivonatos részletek dr. Balogh Jenő egyetemi tanárnak a Magyar Jogászegyletben 1901. október 26-án tartott előadásából. Jogtudományi Közlöny, 1901. 36. évf. 44. szám, 318-319. o.

A törvényszerűség és a célszerűség szempontjai a vád képviselése körül általában. Jogtudományi Közlöny, 1901. 36. évf. 22 szám, 175-176. o.

Magyar bűnvádi eljárási jog, általános tanok. Budapest, 1901. Grill Nyomda, 444 o.

Tájszók. Magyar Nyelvőr, 1901. 30. köt. 9. füzet, 443-445. o.

1902

Büntetőjogi jegyzetek (Balogh Jenő előadásai után írta Istvánffy Sándor). Budapest, 1902. Vigyázó Nyomda

Dr. Ráth Zoltán. Jogtudományi Közlöny, 1902. 37. évf. 37. szám, 308. o.

Gróf Széchenyi István nézetei bűnvádi perjogunk átalakításáról. (Kivonat Balogh Jenő levelező tag 1901. december 9-én tartott székfoglaló értekezéséből.) Akadémiai Értesítő, 1902. 3. füzet, 105-115. o.

1903

Az uzsora-törvényjavaslatról. Jogtudományi közlöny 1903. 38. évf. 32. szám, 265-268. o.

Deák Ferencz emlékezete. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1903. 2. évf. 9. szám, 525-527. o.

Részesség-e az orgazdaság? Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1903. 2. évf. 5. szám, 310-312. o.

Tóth Lőrincz. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1903. 2. évf. 5. szám. 310-312. o.

1904

Büntetőjog és társadalom./A Népszerű főiskolai tanfolyamon tartott 6 előadásból álló előadássorozat vázlata./ Bp. 1904. A Népszerű főiskolai tanfolyam kiadványa. Budapest, Athenaeum Ny.

Helynevek. Magyar nyelvőr, 1904. 33. köt. 1. füzet, 63. o.

Szűcs István, Balogh Jenő: Szólások. Magyar nyelvőr, 1904. 33. köt. 7. füzet, 419-420. o.

1904

Büntetőjog és társadalom./A Népszerű főiskolai tanfolyamon tartott 6 előadásból álló előadássorozat vázlata./ Bp. 1904. A Népszerű főiskolai tanfolyam kiadványa. Budapest, Athenaeum Ny.

Helynevek. Magyar nyelvőr, 1904. 33. köt. 1. füzet, 63. o.

Szűcs István, Balogh Jenő: Szólások. Magyar nyelvőr, 1904. 33. köt. 7. füzet, 419-420. o.

1905

A budapesti nemzetközi büntetőjogi congressus. Budapesti Szemle, 1905. 33. évf. 123. köt. 345. szám, 396-409. o.

A jogtörténet tanítása hazánkban. Budapesti szemle, 1905. 33. évf. 121. köt. 338. szám, 161-197. o.

A jogtörténet tanítása hazánkban. Budapest, 1905. Franklin Nyomda, 37 o.

A jogtörténet tanításának kérdéséhez. Budapesti szemle, 1905. 33. évf. 122. köt. 340. szám, 122-143. o.

A jogtörténet tanításának kérdéséhez. Budapest, 1905. Franklin Nyomda 24 o.

Az állam intézkedései az elítéltek gyermekeinek támogatása érdekében. Jogtudományi közlöny, 1905. 40. évf. 1. szám, 1-2. o.

Az elmebetegség és elmebetegség jelentősége a büntetőjogi beszámíthatóság szempontjából I. Jogtudományi közlöny, 1905. 40. évf. 35. szám, 286-288. o.

Az elmebetegség és elmebetegség jelentősége a büntetőjogi beszámíthatóság szempontjából II. Jogtudományi közlöny, 1905. 40. évf. 36. szám, 295-297. o.

Büntetőjogi irodalmunk és két legújabb tankönyve. Budapesti Szemle, 1905. 33. évf. 124. köt. 346. szám, 159-170. o.

Vélemény az uzsora és az ehhez hasonló gazdasági visszaélések tárgyában. Budapest, 1905. Budapesti Hírlap Nyomda, 25 o.

1906

A büntető perjog tankönyve 1. füzet. Budapest, 1906. Grill Nyomda, 159 o.

A büntető perjog tankönyve. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1906. 5. évf. 8. szám, 625-626. o.

Babarczy Schwartzner Ottó: A korlátolt beszámíthatóság. Jogtudományi közlöny, 1906. 41. évf. 52. szám, 450-451. o.

Lombroso és a bűnügyi embertan jelen állása. Budapesti szemle, 1906. 34. évf. 127. köt, 357. szám, 321-332. o.

Nagy Ödön. Jogtudományi közlöny, 1906. 41. évf. 26. szám, 223-225. old.

Nyomor és büntettek: a gazdasági viszonyok hatása a büntetendő cselekmények számára és nemeire: 1. közlemény. Budapesti szemle, 1906. 34. évf. 128. köt. 358. szám, 30-46. o.

Nyomor és büntettek: a gazdasági viszonyok hatása a büntetendő cselekmények számára és nemeire: 2. közlemény. Budapesti szemle, 1906. 34. évf. 128. köt. 359. szám, 221-237. o.

Nyomor és büntettek: a gazdasági viszonyok hatása a büntetendő cselekmények számára és nemeire: 3. és utolsó közlemény. Budapesti szemle, 1906. 34. évf. 128. köt. 360. szám, 358-378. o.

Szemere Bertalan. Magyar Jogász-Ujság, 1906. V. évf. 336. o.

Wlassics Gyula Deák Ferenczről. Jogtudományi közlöny, 1906. 41. évf. 25. szám, 215-216. o.

1907

A Btk. 87.§-ának értelmezése és a kir. Curia. Jogtudományi közlöny, 1907. 42. évf. 51. szám, 441-443. o.

A büntető-törvénykönyvek módosítása és kiegészítése. Jogtudományi közlöny, 1907. 42. évf. 2. szám, 9-10. o.

Baumgarten Izidor: Büntetőjogi tanulmányok. Jogtudományi közlöny, 1907. 42. évf. 35. szám, 284-285. o.

Balogh Jenő (szerk.): Büntetőjogi döntvénytár 1. kötet. Budapest, 1907. Franklin Nyomda 384 o.

Emlékbeszéd Fayer László felett. A Magyar Tudomány Akadémia elhunyt tagjai fölött tartott emlékbeszédok 13. köt. 6. szám, Budapest, 1907. MTA, 55 o.

Fayer László tudományos egyéniségének jellemzése. Részletek Balogh Jenő emlékbeszédéből I. Jogtudományi Közlöny, 1907. 42. évf. 16. szám, 127-128. o.

Fayer László tudományos egyéniségének jellemzése. Részletek Balogh Jenő emlékbeszédéből II. Jogtudományi Közlöny, 1907. 42. évf. 44. szám, 366-368. o.

Fayer László emlékezete. Magyar Jogászegyleti Értekezések 35. kötet, Budapest, 1907. Franklin Nyomda, 27 o.

Gyermekvédelem és büntetőjog. Budapesti szemle, 1907. 35. évf. 132. köt. 372. szám, 466-477. o.

1908

A rehabilitáció. Ügyvédek Lapja, 1908. XXV. évf. 4. szám, 2-4. o.

A társadalom hathatósabb védelme a közveszélyes büntettek ellen. Athenaeum, 1908. 17. köt. 1. szám, 129-139. o.

Az erkölcsileg elmaradottak nevelése Magyarországon. Magyar Társadalomtudományi Szemle, 1908. I. évf. 7. szám, 660-663. o.

Berlini tanulságok I. Jogtudományi közlöny, 1908. 43. évf. 24. szám, 211-212. o.

Berlini tanulságok II. Jogtudományi közlöny, 1908. 43. évf. 39. szám, 306-308. o.

Bernolák Nándor: A büntetőtörvények és a büntető novella. (Átnézte, az előszót és a bevezetést írta: Balogh Jenő.) Jogi zsebkönyvek gyűjteménye, Budapest, 1908. Grill Nyomda, 634 o.

Büntető törvényhozásunk legközelebbi feladatai. Jogtudományi közlöny, 1908. 43.évf. 52.szám, 418-419. o.

Északamerikai büntető jogszolgáltatás. Budapesti Szemle, 1908. 36. évf. 135. köt. 381. szám, 440-445. o.

Nyomor és büntettek. Budapest, 1908. Franklin Nyomda, 89 o.

Patronázs feladatok és társadalmi kötelességek. Jogállam: jog- és államtudományi Szemle, 1909. VIII. évf. 8. szám, 587-603. o.

1909

A bűnvádi perrendtartás első tíz éve. Jogtudományi közlöny, 1909. 44. évf. 52. szám, 448-449. o.

Adalékok a fiataalkorú büntettek psychológiájához. Magyar Filozófiai Társaság Közleményei, 1909. XXXI. füzet, 3. szám, 145-180. o.

A patronage-egyesületek szervezésének irányelvei. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1909. 8. évf. 8. szám, 587-603. o.

A tanúvallomások és a történetírás Századok, 1909. 43. évf. 4. szám, 338-340. o.

A II. Országos Patronage-kongresszus feladatai. Jogtudományi Közlöny, 1909. 44. évf. 37. szám, 317-319. o.

Brusa Emil külső tag emlékezete. A Magyar Tudomány Akadémia elhunyt tagjai fölött tartott emlékbeszédek 14. köt. 8. szám, Budapest, 1909. MTA, 29 o.

Balogh Jenő (szerk.): Büntetőjogi döntvénytár 2. kötet. Budapest, 1909. Franklin Nyomda 384 o.

Büntetőtörvénykönyvünk revíziója. Jogtudományi közlöny, 1909. 44. évf. 4. szám, 25-26. o.

Fayer László emlékműve előtt. Jogtudományi közlöny, 1909. 44. évf. 21. szám, 181. o.

Fiataalkoruk és a büntetőjog. Magyar Jogászegylet könyvkiadó vállalata, 2. évf. 2. kötet, Budapest, 1909. Athenaeum, 286 o.

1910

A büntetőjog átalakulása és a biztonsági rendszabályok. Jogtudományi Közlöny, 1910. 45. évf. 51. szám, 443-444. o.

A büntetőjog válsága. Budapesti Szemle Különlenyomat, 1910. 38. évf. 142. köt. 402. szám, 321-345. o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bűnvádi perrendtartás magyarázata: kiegészítve az esküdtbírásról s a bűnvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényekkel 1. kötet; II. átdolgozott kiadás. Budapest, 1910. Grill Nyomda, 741 o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bűnvádi perrendtartás magyarázata: kiegészítve az esküdtbírásról s a bűnvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényekkel 2. kötet; II. átdolgozott kiadás. Budapest, 1910. Grill Nyomda, 600 o.

Balogh Jenő, Edvi Illés Károly, Vargha Ferencz: A bűnvádi perrendtartás magyarázata: kiegészítve az esküdtbírásról s a bűnvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényekkel 3. kötet; II. átdolgozott kiadás. Budapest, 1910. Grill Nyomda, 600 o.

A XI. nemzetközi büntetőjogi kongresszus I. Jogtudományi Közlöny, 1910. 45. évf. 36. szám, 297-299. o.

A XI. nemzetközi büntetőjogi kongresszus II. Jogtudományi Közlöny, 1910. 45. évf. 37. szám, 307-310. o.

Az igazságügyi orvosi tanács munkálatai. Jogtudományi közlöny, 1910. 45. évf. 19. szám, 158-159. o.

Észrevételek a Bn. II. fejezetének alkalmazásához. Különösen: I. az enyhébb törvény kérdése a B.N. 15-33. §§-ai szempontjából és II. a próbára bocsátás a magyar bírói gyakorlatban. Büntető Jog Társ, 1910. LX. köt. 11. szám, 129-132. o.

Fiatalok védelméről. Ügyvédek Lapja, 1910. XXVII. évf. 5. szám, 2-3. o.

Gyermekek és fiatalok a bíróság előtt. A gyermek, a Magyar Gyermektanulmányi Társaság közlönye, 1910. IV. évf. 1. szám, 1-13. o.

Közművelődés, nevelésügy. A társadalmi tudományok nemzetközi közvetítő irodája. Magyar Társadalomtudományi Szemle, 1910. III. évf. 10. szám, 865-867. o.

Néhány adat a próbára bocsátás fejlődéséhez. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1910. 9. évf. 7. szám, 491-498. o.

Újabb bűnügyi törvényhozás külföldön. Magyar Jogászegyleti értekezések, Új folyam, 1910. 6. köt. 16. o.

1911

A büntetendő cselekmények száma és fejlődése Magyarországon. Budapesti Szemle, 1911. 39. évf. 145. köt. 409. szám, 20-27. o.

Biztonsági rendszabályok. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1911. 10. évf. 1. szám, 18-24. o.

Biztonsági rendszabályok. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1911. 10. évf. 2. szám, 104-116. o.

1912

Wlassics Gyula mint büntetőjogász. Jogállam: jog- és államtudományi szemle, 1912. 11. évf. 4. szám, 257-261. o.

1917

Haladás és magyarság. Győr, 1917. Győri Hírlap Nyomdája, 31 o.

1920

Tisza István emlékezete: emlékbeszéd, a M. T. Akadémia közülésén. Budapesti Szemle, 1920. 48. évf. 182. köt. 521-522. szám, 74-105. o.

1921

Gróf Tisza István emlékezete: emlékbeszéd. Budapest, 1921. Franklin Nyomda, 46 o.

1923

Schmidt Henrik: Tisza István boldog évei. Napkelet, 1923. 1. évf. 2. szám, 152. o.

1924

Báró Wlassics Gyula Deák Ferencről. Budapesti Szemle, 1924. 52. évf. 195. köt. 561. szám, 20-24. o.

1925

A Magyar Tudományos Akadémia megalapítása. Budapesti Szemle, 1925. 53. évf. 200. köt. 579. szám, 161-188. o.

1926

Gróf Széchenyi István összes munkái. Budapesti szemle, 1926. 54. évf. 201. köt. 581. szám, 130-137. o.

1928

Akadémiánk történetéhez. Akadémiai Értesítő, 1928. XXXIX. köt. 5-7. füzet, 127-135. o.

Magyary Géza. Budapesti szemle, 1928. 56. évf. 211. köt. 612. szám, 305-307. o. 1932

Gróf Batthyány Lajos főbenjáró pöre: Károlyi Árpád két kötetes műve. Budapesti szemle, 1932. 60. évf. 227. köt. 659. szám, 1-42. o.

1933

Gróf Széchenyi István regénye és éjszakája: Hegedűs Lóránt könyve. Budapesti szemle, 1933. 61. évf. 228. köt. 664. szám, 324-342. o.

1934

Az igazi Tisza István. Budapest, 1934. Franklin Nyomda, 48 o.

Az igazi Tisza István. Budapesti szemle, 1934. 62. évf. 233. köt. 678. szám, 134-151. o.

1935

A német közíró a legnagyobb magyarról: Zarek Ottó Kossuth könyve és Széchenyi. Budapesti szemle, 1935. 63. évf. 238. köt. 694. szám, 257-275. o.

Széchenyi államférfiúi munkásságának hét éve. Budapesti szemle, 1935. 63. évf. 236. köt. 687. szám, 129-140. o.

1936

A bíráló válasza. Budapesti szemle, 1936. 64. évf. 240. köt. 698. szám, 123-128. o.

Berzeviczy Albert búcsúztatása. Budapesti szemle, 1936. 64. évf. 241. köt. 701. szám, 110-112. o.

Egyedül vagyunk: Surányi Miklós háromkötetes Széchenyi-regénye. Budapesti szemle, 1936. 64. évf. 243. köt. 707. szám, 16-32. o.

1938

Az államférfi: Komis Gyula művének francia nyelvű kiadása. Budapesti szemle, 1938. 66. évf. 251. köt. 733. szám, 306-319. o.

Berzeviczy Albert emlékezete: emlékbeszéd a M. Tud. Akadémia Berzeviczy-emlékünnepe 1. közlemény. Budapesti szemle, 1938. 66. évf. 248. köt. 723. szám, 129-150. o.

Berzeviczy Albert emlékezete: 2. és utolsó közlemény közlemény. Budapesti szemle, 1938. 66. évf. 248. köt. 724. szám, 288-304. o.

1939

Báró Wlassics Gyula, a jogtudós: 1. közlemény. Budapesti szemle, 1939. 67. évf. 252. köt. 735. szám, 129-159. o.

Báró Wlassics Gyula, a jogtudós: 2. és utolsó közlemény. Budapesti szemle, 1939. 67. évf. 252. köt. 736. szám, 257-281. o.

1940

Felelősség a világháborúért és a békeszerződésért. Budapesti szemle, 1940. 68. évf. 258. köt. 752. szám, 1-20. o.

1941

A legnagyobb magyar: megnyitó beszéd a M. Tud. Akadémiának 1941. szeptember 22-én tartott ünnepi ülésén: 1. közlemény. Budapesti szemle, 1941. 69. évf. 261. köt. 768. szám, 321-340. o.

A legnagyobb magyar: megnyitó beszéd a M. Tud. Akadémiának 1941. szeptember 22-én tartott ünnepi ülésén: 2. és utolsó közlemény. Budapesti szemle, 1941. 69. évf. 261. köt. 769. szám, 411-425. o.

Új könyv Deák Ferencről. Budapesti szemle, 1941. 69. évf. 261. köt. 766. szám, 223-235. o.

1943

Angyal Dávid: Az ifjú Ferenc József. Irodalomtörténeti közlemények, 1943. 53. évf. 1. szám, 66-69. o.

Gróf Széchenyi István akadémiai beszédei. Budapesti szemle, 1943. 71. évf. 264. köt. 782. szám, 1-28. o.

Voinovich Géza: írók és költők. Irodalomtörténeti közlemények, 1943. 53. évf. 4. szám, 318-320. o.

1944

Emlékbeszéd: Berzeviczy Albert. A Magyar Tudományos Akadémia elhunyt tagjai fölött tartott emlékbeszédok XXIII. kötet, Budapest, 1938. MTA, 39 o.

Magyar politika a mohácsi vész után: Bárdossy László: Magyar politika a mohácsi vész után. 1943. Budapesti szemle, 1944. 72. évf. 266. köt. 796. szám, 179-183. o.

ÁLLAM- ÉS JOGTÖRTÉNETI BIBLIOGRÁFIÁK
Az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Állam-és Jogtudományi Kar
Magyar Állam- és Jogtörténeti Tanszékének kiadványai

Eddig megjelent köteteink:

1. Pál Lajos: Állam- és jogtörténeti tárgyú tanulmányok a magyar jogi folyóiratokban 1945-1979
2. Király Miklós: A Rákóczi szabadságharcra vonatkozó közlemények három történettudományi folyóiratban
3. Illés Krisztina-Pomogyi László: A "Századok" című folyóiratban megjelent publikációk állam- és jogtörténeti bibliográfiája (1867-1981)
4. Pandula Attila: Múzeumi évkönyvek állam- és jogtörténeti bibliográfiája (1945-1981)
5. Pomogyi László: A magyarországi cigányság történetének válogatott bibliográfiája
6. Horváth Béla: A Rákóczi-szabadságharcra vonatkozó források a Századok című folyóiratban
7. Antall György András: A Levéltári Híradó, Levéltári Szemle és a Levéltári Közlemények jogtörténeti bibliográfiája 1945-1980
8. Ökrös Edit: A tudományegyetemek jogtörténeti kutatóinak és oktatóinak publikációs tevékenysége az egyetemi és kari kiadványok tükrében (1945-1983)
9. Hamza Gábor (szerk.): A magyar római jogi szakirodalom bibliográfiája 1945-1984
10. Szabó Mária: A Magyar Történelmi Tár, a Történelmi Tár, valamint a Történelmi Szemle (1912-1930) jogtörténeti bibliográfiája
11. Horváth Attila: A Magyar Jogászegyleti Értekezések bibliográfiája (1881-1943)
12. Földi András-Tala Péterné-Fekete Orsolya: A magyar római jogi szakirodalom bibliográfiája 1945-1985
13. Stauber Péter: Bónis György jogtörténeti munkássága
14. Tala Péterné-Davidovics Krisztina: Degré Alajos jogtörténeti munkássága
15. Mezey Barna-Tala Péterné-Tálas József: Eckhart Ferenc jogtörténeti munkássága

OLCSÓ KÖNYVTÁR

Szerkeszti Gyula Pál.

Egy-egy szám ára 20 fill.

NYOMOR ÉS BÜNTETTEK

Írta

Dr BALOGH JENŐ.

1500–1502. sz.

60 fill.

FRANKLIN-TÁRSULAT

BUDAPEST